

81de Møde.

Tirsdag den 13. Februar, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Lønningsforbedring m. m. for forskelligt Personale ved Hæren.

Forhandlingen genoptoges.

Poul Christensen: Jeg bad om Ordet ved Slutningen af Mødet i Gaar for en kort Bemærkning, fremkaldt af det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen). Jeg havde ellers ikke tænkt mig at tage Ordet under denne Sags Behandling, da denne Sag er bleven klaret saa udmærket og paa en for mig saa tilfredsstillende Maade af min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), saa at der ikke var Anledning for mig til at tage Ordet. Det ærede Medlem for Løvel komplementerede mig gentagne Gange, først for den ny Fører. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg takker ham for denne Kompliment, jeg er særdeles vel fornøjet med min ny Fører, idet jeg ved, at naar jeg følger ham, kommer jeg paa de rette Veje, jeg er mere sikker paa at følge de rette Venstreveje, naar jeg følger ham, end naar jeg stod i det ærede Medlems Parti og skulde følge ham. Dernæst komplementerede det ærede Medlem mig ogsaa for min Bevægelighed overfor et enkelt Spørgsmaal, der forelaa til Afstemning forleden Dag, nemlig Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Vaagekonernes Løn. Det ærede Medlem vilde vel sagtens sige mig en Ubehagelighed, jeg ved det ikke, men jeg opfattede ham saadan, som om det skulde være en Ubehagelighed og Spydighed, han tiltænkte at sige. Jeg takker ogsaa det ærede Medlem for denne Kompliment. Men hvis det ærede Medlem selv tror, at han staar ubevægelig og fast, tror jeg, det er let at bevise, at det ikke er i alle Sager. Tværtimod har han vist en overordentlig høj Grad af Bevægelighed, som neppe noget andet Medlem i denne Sal.

Men hvis det ærede Medlem tænkte at sige mig en Ubehagelighed, er der jo den ubehagelige Omstændighed derved for det ærede Medlem, at han egentlig ikke ramte mig, og for saa vidt kunde jeg for mit Vedkommende tage mig det let, han ramte nemlig en Del af sine egne Partifæller. Det ærede Medlem har vistnok glemt, at der var adskillige af hans egne Partifæller, der stemte sammen med mig i denne Sag, og som ikke vilde følge den Parole, der var given af det ærede Medlem. Naar han derfor sigtede efter mig, ramte han adskillige af sine egne Partifæller og det neppe af de ringeste, jeg antager ikke, det ærede Medlem vil regne dem for de ringeste, jeg kan i alt Fald med de Øjne, hvormed jeg ser paa de ærede Medlemmer, ikke anse dem for de ringeste, tværtimod betragter jeg dem nærmest som Intelligensen i Reformpartiet. Der var en Præst og to Lærere, der stemte sammen med mig, og der var en Herredsfoged og en Godsejer, som ikke vilde følge det ærede Medlem. Jeg tror, det ærede Medlem vil være enig med mig i, at det vistnok er Blomsten, Intelligensen af det ærede Medlems Parti, der i denne Sag valgte at tage samme Standpunkt som jeg. Naar det ærede Medlem derfor tager Sigte paa mig, rammer han udmærkede Mænd i sit eget Parti. Om nu det ærede Medlem har forbundet en Hensigt hermed, ved jeg ikke, det er muligt, at det ærede Medlem helst vil af med Intelligensen indenfor sit Parti, ønsker endnu en Sprængning af sit Parti, at sparke til dem og sige dem Ubahageligheder, naar de ikke følge ham. Det er muligt, at det er det, det ærede Medlem vilde opnaa derved, at han valgte mig som Objekt for sine Komplimenter. Jeg kan vel egentlig gaa ud fra, at det ikke er Glemsonhed hos det ærede Medlem — thi Sagen ligger ikke saa langt tilbage —, at han ikke har omtalt denne Sag, heller ikke tror jeg, at det er Kluntethed, og jeg tror derfor, at han har forbundet en bestemt Hensigt dermed, nemlig at give de ærede Medlemmer, der ikke fulgte den bestemte Parole fra det ærede Medlems Side, et velfortjent Spark.

Hvad selve Spørgsmaalet om Bevægeligheden angaar, tror jeg, at vist ingen i denne Sal tror paa, at det ærede Medlem er i særlig Grad ubevægelig. Den Sag, der foreligger her, er et rent og bart militært Spørgsmaal, det er der vel ingen, der vil benægte og drage i Tvivl. Men naar man ser paa det ærede Medlems Stilling i gamle Dage og ser ham nu, maa jeg ind-